

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝΟΧΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

977/2021

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Μαρία Δριβελέγκα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ευδοξία Μαλέσιου, Πρωτοδίκη και Στεφανία-Αγγελική Κατπακστή, Πρωτοδίκη - Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα Σοφία Δημαρά.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 7η Ιανουαρίου 2020, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) _____ του
κατοίκου _____ Αττικής (οδός _____ αριθ. _____, με ΑΦΜ
και 2) _____ του _____ συζ.

_____, κατοίκου ομοίως ως άνω, με ΑΦΜ _____, οι οποίοι προκατέθεσαν προτάσεις διά της πληρεξούσιας δικηγόρου τους Ευγενίας Φωτοπούλου του Αλεξίου, με ΑΜ/ΔΣΑ 026559, κατοίκου Αθηνών (λεωφόρος Βασ. Σοφίας αριθ. 6) και δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: _____ του _____ κατοίκου
Αττικής (οδός _____), με ΑΦΜ _____, ο οποίος δεν προκατέθεσε προτάσεις ούτε παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 28.8.2018 αγωγή τους, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με ΓΑΚ _____ /2018 και ΕΑΚ _____ /2018, προσδιορίσθηκε αρχικώς να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 19.3.2020 και ενεγράφη στο πινάκιο, σύμφωνα με το άρθρο 237 παρ. 4 ΚΠολΔ, οπότε η συζήτησή της ματαιώθηκε σύμφωνα με το άρθρο τρίτο παρ. 1 στοιχ. α' της κυα με αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 17734 (ΦΕΚ Β' 833/12-03-2020), ακολούθως δε, προσδιορίστηκε οίκοθεν προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 15.10.2020 και ενεγράφη στο πινάκιο με πρωτοβουλία της Γραμματείας του Δικαστηρίου τούτου, σύμφωνα με το άρθρο 74 παρ. 2 του ν. 4690/2020, οπότε η συζήτησή

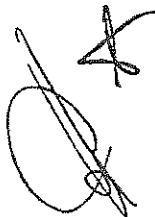
Σοφία Δημαρά

της ματαιώθηκε εκ νέου λόγω αποχής των δικαστικών γραμματέων και στη συνέχεια, προσδιορίστηκε οίκοθεν για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και ενεγράφη στο πινάκιο με Πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών του Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την έκθεση επίδοσης 7/30-8-2018 του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Ηλία Γανωτή, σε συνδυασμό με την από 30.8.2018 απόδειξη παράδοσης και παραλαβής εγγράφου από τον Αρχιφύλακα Νικόλαο Μουλαζιμάκη του Α.Τ. Βούλας – Βάρης – Βουλιαγμένης και την από 31.8.2018 βεβαίωση ταχυδρόμησης, που προσκομίζουν μετ' επικλήσεως οι ενάγοντες, αποδεικνύεται ότι επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής, που κατατέθηκε στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την 30.8.2018, με την κάτωθι αυτής πράξη έκθεσης κατάθεσης και επισημείωση της νόμιμης προθεσμίας για την κατάθεση προτάσεων και αντικρούσεων, επιδόθηκε νόμιμα στον εναγόμενο (άρθρο 128 παρ. 4 ΚΠολΔ), εντός της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών που ορίζεται στο άρθρο 215 παρ. 2 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου δεύτερου του άρθρου 1 του ν. 4335/2015 και ισχύει εν προκειμένω. Ωστόσο, ο τελευταίος δεν κατέθεσε προτάσεις εντός της οριζόμενης από τη διάταξη του άρθρου 237 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ, όπως ισχύει, προθεσμίας των εκατό (100) ημερών από την κατάθεση της κρινόμενης αγωγής και επομένως, θα πρέπει να δικαστεί ερήμην (άρθρο 271 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ). Εξάλλου, παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση η κρινόμενη αγωγή, η οποία αρχικώς προσδιορίσθηκε να συζητηθεί σύμφωνα με το άρθρο 237 παρ. 4 ΚΠολΔ, ως ισχύει, κατά τη δικάσιμο της 19.3.2020 και ενεγράφη στο πινάκιο, οπότε η συζήτησή της ματαιώθηκε σύμφωνα με το άρθρο τρίτο παρ. 1 στοιχ. α' της κυα με αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 17734 (ΦΕΚ Β' 833/12-03-2020), λόγω της προσωρινής αναστολής των πολιτικών δικαστηρίων της Χώρας για το χρονικό διάστημα από 13.3.2020 έως και 27.3.2020, για προληπτικούς λόγους δημόσιας υγείας, κατά τα αναφερόμενα στην από 12.3.2020 εισήγηση της Εθνικής Επιτροπής Προστασίας Δημόσιας Υγείας έναντι του κορωνοϊού COVID-19, ακολούθως δε, προσδιορίστηκε οίκοθεν προς συζήτηση για τη δικάσιμο της

ΘΕΣΠΙΣΤΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ

15.10.2020 και ενεγράφη στο πινάκιο με πρωτοβουλία της Γραμματείας του Δικαστηρίου τούτου, εγγραφή η οποία ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων, σύμφωνα με το άρθρο 74 παρ. 2 του ν. 4690/2020. Κατά την τελευταία αυτή δικάσιμο, η υπόθεση αποσύρθηκε λόγω αποχής των δικαστικών γραμματέων και προσδιορίστηκε οίκοθεν προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας με την από 26.10.2020 πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών του Πρωτοδικείου Αθηνών.

1. Κατά τους ορισμούς του άρθρου 57 παρ. 1 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητα του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον. Η προστασία της προσωπικότητας περιλαμβάνει όσα αγαθά συνδέονται με το πρόσωπο, όπως την υγεία (δημόσια και ατομική), την τιμή, την ιδιωτική ζωή και τη σφαίρα απορρήτου, όσα στοιχεία συνθέτουν την εξωτερίκευση κάθε ατόμου (όνομα, εικόνα), σωματική και ψυχική ακεραιότητα. Αντικείμενο, επίσης, της ιδιωτικού δικαίου προστασίας της προσωπικότητας αποτελούν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που το Σύνταγμα αναγνωρίζει στα άτομα, όπως η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας. Το άρθρο 57 ΑΚ συνιστά μία γενική ρήτρα και αποτελεί συγκερασμό των συνταγματικών διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1, με συνέπεια στο δικαίωμα της προσωπικότητας να περιλαμβάνεται τόσο ο σεβασμός της αξίας του ανθρώπου που είναι και ο πυρήνας του δικαιώματος, όσο και η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας. Ένα από τα αγαθά που απαρτίζουν την προσωπικότητα του ατόμου είναι η ψυχική υγεία και ο συναισθηματικός κόσμος που κατατάσσονται στην κατηγορία των ψυχικών αγαθών. Ο συναισθηματικός κόσμος προσβάλλεται κατά κανόνα δευτερογενώς, δηλαδή συνεπεία άλλης παράνομης πράξης που στρέφεται κατά πρώτο λόγο κατά του ίδιου του προσβαλλόμενου και έχει ως αποτέλεσμα τον ψυχικό πόνο. Ειδικότερα, η ελευθερία ανάπτυξης της προσωπικότητας, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος ως γνήσιο και πλήρους ισχύος ατομικό δικαίωμα, έχει ευρύ περιεχόμενο, αφού περιλαμβάνει αναρίθμητες ανθρώπινες δραστηριότητες, όπως είναι, μεταξύ άλλων, η ελευθερία επιλογής συζύγου, σύναψης γάμου ή συμφώνου συμβίωσης, αναπαραγωγής και δημιουργίας οικογένειας, καθώς και οικογενειακού προγραμματισμού, με την έννοια της απόφασης των συζύγων αν επιθυμούν ή όχι να αποκτήσουν τέκνο ή άλλο τέκνο και πότε. Αν, λοιπόν, οι σύζυγοι

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

παρακωλυθούν, είτε με πράξη είτε με παράλειψη τρίτου, στην απόλαυση της ελευθερίας να καθορίζουν ελεύθερα τον οικογενειακό τους προγραμματισμό όσον αφορά την απόκτηση τέκνου, προσβάλλονται παράνομα στην προσωπικότητά τους, κατά την έννοια του άρθρου 57 ΑΚ και, αν η προσβολή είναι υπαίτια, δικαιούνται να αξιώσουν την ικανοποίηση της ηθικής τους βλάβης κατ' άρθρο 59 ΑΚ. Τέτοια δε αξίωση έχει όχι μόνο η σύζυγος - μητέρα, αλλά και ο σύζυγος - πατέρας, διότι και εκείνος δεν είναι τρίτος ως προς το γεγονός της απόκτησης ή μη του τέκνου, αλλά υπέχει την ίδια σχέση όπως και η σύζυγος-μητέρα, λόγω της κοινότητας βίου που συγκροτείται στο πλαίσιο της έγγαμης συμβίωσης ή του συμφώνου συμβίωσης, αλλά και της υποχρέωσης για από κοινού λήψη των αποφάσεων στα θέματα του συζυγικού βίου (άρθρο 1387 ΑΚ), η οποία αποτελεί έκφανση της αρχής της ισονομίας των δύο φύλων. Επομένως, σε περίπτωση προσβολής της ελευθερίας ανάπτυξης της προσωπικότητας, υπό την έκφανση του δικαιώματος αναπαραγωγής και της ελεύθερης και ανόθευτης επιλογής για τεκνοποίηση, ο σύζυγος δεν είναι τρίτος, εμμέσως ζημιωθείς, αλλά ζημιώνεται εξίσου άμεσα όπως και η σύζυγος - μητέρα, με συνέπεια να είναι δικαιούχος χρηματικής ικανοποίησης ως αμέσως ζημιωθείς [βλ. Κ. Φουντεδάκη, Φυσικό πρόσωπο και προσωπικότητα στον Αστικό Κώδικα, 2012, σελ. 242 -270 και Π. Νικολόπουλο, Ζημιογόνος τεκνοποίηση (Wrongful Birth) και προσβολή της προσωπικότητας των γονέων. «Ενοχικός» ατομοκεντρισμός ή οικογενειακός κοινοτισμός; ΕφΑΔΠολΔ 2011.812. Πρβλ. ΑΠ 10/2013, ΕΛΛΔνη 2013.1347, με σχόλιο Αθ. Κρητικός· ΕφΠειρ 242/2012, ΤΝΠ ΔΣΑ· ΕφΛαρ 544/2007, ΕΛΛΔνη 2008.289 και Β. Περάκη, Αστική ιατρική ευθύνη λόγω πλημμελούς προγεννητικού ελέγχου, ΕφΑΔΠολΔ 2017.710, οι οποίες αφορούν την παρόμοια περίπτωση της παράνομης προσβολής της προσωπικότητας των γονέων - συζύγων λόγω απώλειας ευκαιρίας νόμιμης διακοπής της κύησης, αλλά και Μ. Σταθόπουλο, Αποζημίωση και προστασία της προσωπικότητας ανάπτηρου παιδιού, ΧρΙΔ 2009.97].

II. Περαιτέρω, με το άρθρο 42 του ν. 4640/2019 (ΦΕΚ Α' 190/30.11.2019), ορίστηκαν τα εξής: «1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 7 του ΝΔ/τος 1544/1942 (Α' 189), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 70 του Ν. 3994/2011 (Α' 165), το άρθρο 21 του Ν. 4055/2012 (Α' 51) και το άρθρο 33 του Ν. 4446/2016 (Α' 240), αντικαθίσταται ως εξής: '3. Στο τέλος, που επιβάλλεται κατά το άρθρο 2 του Ν. ΓΠΝ/1912, δεν υπόκεινται οι αναγνωριστικές αγωγές

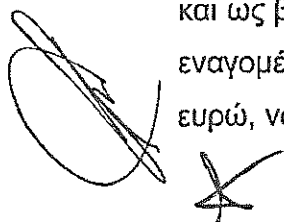
καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό, λαμβάνοντας υπόψη τη δυνατότητα που του παρείχε ο νόμος να μην επιβαρυνθεί με τα επιπλέον δικαστικά έξοδα του δικαστικού ενσήμου, ενώ, για λόγους μη εξαρτώμενους από τον ίδιο, η υπόθεση εισήχθη προς συζήτηση ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου κατ' άρθρο 237 παρ. 4 ΚΠολΔ μετά την 1.1.2020 (βλ. ΠΠρΘεσ 4609/2020, ΝΟΜΟΣ και ΠΠρΘεσ 5352/2020, ΝΟΜΟΣ. Πρβλ. ΠΠρΑθ 1260/2017, ΝΟΜΟΣ και ΠΠρΝαυπλ 150/2013, ΕΛΛΔνη 2013.542, που αφορούν τη διάταξη του άρθρου 21 παρ. 2 του ν. 4055/2012).

Εν προκειμένω, με την υπό κρίση αγωγή τους, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι τέλεσαν νόμιμο γάμο το έτος 2009, στο πλαίσιο του οποίου δεν μπόρεσαν να τεκνοποιήσουν με φυσικό τρόπο και για το λόγο αυτό αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν τη μέθοδο της εξωσωματικής γονιμοποίησης. Ότι, επειδή ήδη γνώριζαν το γεγονός ότι η δεύτερη εξ αυτών ήταν φορέας της ετερόζυγης β μεσογειακής αναιμίας, την 10.1.2011, προσήλθαν στο τότε μικροβιολογικό εργαστήριο που διατηρούσε ο εναγόμενος, βιοπαθολόγος - μικροβιολόγος ιατρός στη Γλυφάδα Αττικής, ήδη εργαζόμενος στη για τη διενέργεια εξετάσεων προγεννητικού ελέγχου, μεταξύ των οποίων, ειδικής αιματολογικής εξέτασης για τη διάγνωση του στίγματος μεσογειακής αναιμίας, ήτοι ηλεκτροφόρηση της αιμοσφαιρίνης (Hb), στην οποία υπεβλήθη ο πρώτος εξ αυτών. Ότι ο εναγόμενος ιατρός δεν διενήργησε την εξέταση *lege artis*, με αποτέλεσμα η τιμή της αιμοσφαιρίνης HbA2 στον πρώτο εξ αυτών να εμφανίζεται εσφαλμένα ως φυσιολογική (2,2%). Ότι, επιπλέον, από έλλειψη προσοχής την οποία όφειλε και μπορούσε να καταβάλει και την οποία θα κατέβαλε ο μέσος συνετός ιατρός, σύμφωνα με τα διδάγματα της ιατρικής επιστήμης, παρόλο που η τιμή του δείκτη MCV ήταν οριακή και η τιμή του δείκτη MCH κάτω του φυσιολογικού ορίου, τιμές οι οποίες υπεδείκνυαν ήπια υποχρωμία και μικροκυττάρωση, ο εναγόμενος ιατρός παρέλειψε να διατάξει περαιτέρω εξετάσεις για διάγνωση τυχόν αιμοσφαιρινοπάθειας. Ότι στηριζόμενοι στον παραπάνω εσφαλμένο προγεννητικό έλεγχο, οι ίδιοι προχώρησαν στη διαδικασία της εξωσωματικής γονιμοποίησης και απέκτησαν το τέκνο τους, τη ;) οποία γεννήθηκε την 1.3.2013 πάσχουσα από μείζονα (β-ομόζυγη) μεσογειακή αναιμία, νόσημα μη αναστρέψιμο. Ότι οι ίδιοι διαπίστωσαν το νόσημα όταν το τέκνο τους ήταν πλέον έξι μηνών, οπότε ο πρώτος εξ αυτών υπεβλήθη εκ νέου σε εξετάσεις, από τις οποίες προέκυψε ότι είναι ετεροζυγώτης β και α (+) μεσογειακής αναιμίας και ότι η αληθής τιμή

της αιμοσφαιρίνης HbA2 είναι υψηλή (3,4%-3,5%). Ότι, αν κατά τον προγεννητικό έλεγχο είχαν ενημερωθεί για το γεγονός ότι είναι αμφότεροι φορείς της ετερόζυγης μεσογειακής αναιμίας, με συνέπεια η πιθανότητα να γεννηθεί το κοινό τους τέκνο με μεσογειακή αναιμία, να ανέρχεται σε ποσοστό 25%, δεν θα επέλεγαν να προχωρήσουν στη διαδικασία της εξωσωματικής γονιμοποίησης με το ρίσκο αυτό, αλλά θα επέλεγαν άλλον, ενδεδειγμένο ιατρικά, τρόπο για να τεκνοποιήσουν, όπως είναι η εξωσωματική γονιμοποίηση με προεμφυτευτική γενετική διάγνωση και, αν δεν υπήρχε τέτοιος, δεν θα αποκτούσαν τέκνο βιολογικά προερχόμενο από τους ίδιους. Ότι, συνεπώς, προσβλήθηκε παράνομα και υπαίτια το δικαίωμα στην προσωπικότητά τους υπό την ειδικότερη έκφανση της ελευθερίας αναπαραγωγής. Ότι συνεπεία του παραπάνω νοσήματος, το τέκνο τους μεταγγίζεται κατά μέσο όρο κάθε τρεις εβδομάδες, κάνει καθημερινά θεραπεία αποσιδήρωσης με δεφερασιρόξη, μετά από σοβαρές επιπλοκές που του προκάλεσε το φάρμακο ferritrox, παρακολουθείται συστηματικά στη Μονάδα Μεσογειακής Αναιμίας της Α' Παιδιατρικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών στο Γενικό Νοσοκομείο Παιδών «Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ», ενώ πιστοποιήθηκε από τον Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή του ΚΕΠΑ το ποσοστό αναπηρίας του σε 67%, εφ' όρου ζωής. Ότι οι ίδιοι εργάζονται ως ιδιωτικοί υπάλληλοι, ο μιν πρώτος στην εταιρεία , η δε δεύτερη στην αεροπορική εταιρεία , έναντι μηνιαίου μισθού ύψους 700,00 ευρώ και 1.500,00, αντιστοίχως. Με βάση αυτό το ιστορικό, οι ενάγοντες ζητούν να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει στον πρώτο εξ αυτών το ποσό των 500.000,00 ευρώ και στη δεύτερη εξ αυτών το ποσό των 500.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης και όλα τα ανωτέρω ποσά με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση, καθώς και να καταδικασθεί ο εναγόμενος στη εν γένει δικαστική τους δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρα 9, 18 και 22 ΚΠολΔ), προκειμένου να συζητηθεί κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία και εν γένει παραδεκτώς, δεδομένου ότι δεν στηρίζεται στην ίδια ιστορική και νομική αιτία με την από 2.3.2017 αγωγή, την οποία άσκησαν ατομικά και ως συνασκούντες τη γονική μέριμνα του τέκνου τους ; μεταξύ άλλων και σε βάρος του εδώ εναγομένου, λόγω αδικοπραξίας, άλλως ενδοσυμβατικής ευθύνης, η οποία

απορρίφθηκε με την υπ' αριθ. 1963/2018 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, απόφαση η οποία δεν προσβλήθηκε με ένδικα μέσα. Εξάλλου, η αγωγή είναι ορισμένη και νόμιμη, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στη νομική σκέψη της παρούσας υπό στοιχ. Ι, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299, 330 εδ. β', 346, 914, 932 ΑΚ, καθώς και 70, 76 και 176 ΚΠολΔ. Επομένως, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτιθέμενα στην υπό στοιχ. ΙΙ μείζονα σκέψη, δεν οφείλεται τέλος δικαστικού ενσήμου, μη εφαρμοζομένης της διάταξης του άρθρου 42 παρ. 2 του ν. 4640/2019 (ΦΕΚ Α' 190/30.11.2019), διότι τυχόν εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης περί επιβολής τέλους δικαστικού ενσήμου και στις αγωγές που είχαν ασκηθεί πριν την 1.1.2020, εξ αρχής ως αναγνωριστικές, όπως εν προκειμένω, με μόνο κριτήριο το πότε προσδιορίστηκε δικάσιμος με πράξη του αρμόδιου δικαστή κατ' άρθρο 237 παρ. 4 ΚΠολΔ, αιφνιδιάζει τους αιτούμενους δικαστικής προστασίας και αντιβαίνει στην αρχή της ασφάλειας δικαίου, έκφανση του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη.

Κατά της ως άνω αγωγής δεν υπάρχει ένσταση που να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως και για τα γεγονότα που περιέχονται στο δικόγραφο της επιτρέπεται η ομολογία. Εφόσον, λοιπόν, ερημοδικεί ο εναγόμενος, οι περιεχόμενοι στην αγωγή πραγματικοί ισχυρισμοί θεωρούνται ομολογημένοι και, ως εκ τούτου, αποδεικνύονται πλήρως (άρθρο 271 παρ. 3 ΚΠολΔ, όπως ισχύει). Περαιτέρω, όσον αφορά το ύψος της χρηματικής ικανοποίησης, που δικαιούνται οι ενάγοντες για την ηθική βλάβη που υπέστησαν από την παράνομη προσβολή της προσωπικότητάς τους, το οποίο δεν καλύπτεται από το τεκμήριο ερημοδικίας, με βάση το είδος και τη βαρύτητα της προσβολής, την περιουσιακή, κοινωνική και προσωπική κατάσταση των μερών και κυρίως των παθόντων, τη βαρύτητα της αμέλειας του εναγομένου, αλλά και όλες τις ειδικότερες συνθήκες πρόκλησης της ηθικής βλάβης (βλ. ΟΛΑΠ 9/2015, ΧρΙΔ 2015.575), όπως αυτές εκτίθενται στην αγωγή και θεωρούνται αποδειχθείσες, λόγω της ερημοδικίας του εναγομένου, πρέπει να ορισθεί στο ποσό των 250.000,00 ευρώ, για κάθε ενάγοντα, σύμφωνα και με την αρχή της αναλογικότητας. Μετά ταύτα, πρέπει η υπό κρίση αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή και ως βάσιμη από ουσιαστική άποψη και να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει σε έκαστο των εναγόντων, το ποσό των 250.000,00 ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της υπό κρίση αγωγής και

μέχρι την πλήρη εξόφλησή του. Εξάλλου, ο εναγόμενος πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα των εναγόντων, ανάλογα με την έκταση της ήττας του [άρθρα 178 παρ. 1, 180 παρ. 1, εφαρμοζόμενο αναλόγως (βλ. ΑΠ 344/2020, ΝΟΜΟΣ και ΑΠ 467/2019, ΝΟΜΟΣ), 189 παρ. 1 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 58 παρ. 3, 63 παρ. 1 στοιχ. ι περ. α' - β' και 68 παρ. 1 του ν. 4194/213 «Κώδικας Δικηγόρων» (βλ. ΕφΑθ 2118/2004, ΕΛΛΔνη 2005.204 και Π. Γιαννόπουλο, Η δικηγορική αμοιβή κατά το νέο Κώδικα Δικηγόρων (Ν. 4194/2013) και η δικονομική προστασία της, 2016, σελ. 83)], όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό. Τέλος, για την περίπτωση που ο απολειπόμενος διάδικος ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης, πρέπει να οριστεί το παράβολο ερημοδικίας (άρθρα 501, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα, επίσης, ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του εναγομένου.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας, για την περίπτωση της άσκησης ανακοπής ερημοδικίας, στο ποσό των 300,00 ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει το ποσό των 250.000,00 ευρώ στον πρώτο των εναγόντων, καθώς και το ποσό των 250.000,00 ευρώ στη δεύτερη των εναγόντων, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, ποσού ύψους 12.900,00 ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ, στην Αθήνα, την 10 Μαρτίου 2021.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, την 2-4-2021, χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ